

i hans Forhold til indenlandske Forbindelser, og da han ikke havde tilvejebragt nogen Formodning for Tab i Forhold til udenlandsk Forbindelse, kunde Erstatning ikke tilkendes.

U. f. R. 1894, pag. 837: Statueret, at et Handelsfirma ved at omsende et Cirkulære, der tillagde de af et konkurrerende Firma forhandlede Varer nedsettende og værdiforringende Egenskaber, derved havde overskredet Grænserne for, hvad der uden Sandhedsbevis kunde udtales til Anbefaling for egne Varer paa en Konkurrents Bekostning. Udtalt, at Cirkulæret maatte forudsættes, hvis det havde fundet en almindelig Udbredelse, at have medført en Nedgang i Afsætningen af den misrekommanderede Vare, men at en saadan Skade in casu ikke var bevirket, da det førstnævnte Firma kun havde udsendt Cirkulæret til sine egne Kunder paa Fyn og i Jylland, hvilke ikke tillige havde været det andet Firmas Kunder.

U. f. R. 1898, pag. 282: Da de i et københavnsk Dagblads Reklameplakater indeholdte Udtalelser maatte forstaas saaledes, at et navngivet Aktieselskab var kommet under Konkursbehandling, og da dette var urigtigt, dømtes den for de nævnte Plakater ansvarshavende til at betale en af Retten fastsat Erstatning (2,000 Kr.), hvorhos Udtalelsen mortificeredes.

U. f. R. 1899, pag. 692: »Vel har nu Indstævnte villet gøre gældende, at han, der ved Overdragelsen af sin Forretning til Citanten havde anbefalet denne til sine tidligere Forretningsforbindelser, ogsaa maatte være forpligtet eller dog berettiget til at udtale sig overfor disse om sin forandrede Opfattelse af Citantens økonomiske Forhold, hvorhos han har benægtet, saavel at det ved hans ommeldte Færd var hans Hensigt at skade Citanten, som at der derved er forvoldt Citanten nogen Skade; men, da Indstævnte intet som helst har godtgjort om, at der i Citantens Forhold forelaa noget, der kunde motivere en anden Opfattelse hos ham af Citantens Status end den, Indstævnte maa antages at have haft, da han nogle Maaneder tidligere overdrog ham sin Forretning og anbefalede ham, maa han under alle Omstændigheder anses at have været ganske ubeføjet til som sket, til Dels endog af egen Drift at give de ovenfor fremstillede Meddelelser om Citanten, hvilke efter det foreliggende ogsaa maa forudsættes i Virkeligheden at have været urigtige. Idet der derhos ikke kunde tages noget Hensyn til Indstævntes Anbringende om ikke at have haft til Hensigt at skade Citanten, og idet de paagældende Meddelelser havde været vel egnede til at skade ham i hans Næringsvej, fandtes Indstævnte, om det end ikke — bortset fra den ovenomtalte Udgift til Sagførersalær — var oplyst, at der ved Indstævntes ommeldte Adfærd var tilføjet Citanten noget umiddelbart Pengetab, pligtig at tilsvare ham en Erstatning, der fastsættes til 200 Kr.

U. f. R. 1901, pag. 985: At en indstævnt Smedemesterforening under en stedfindende Lock-out i Smedefaget havde udsendt en trykt Fortegnelse over »de ukollegiale Smedemestres, som ikke havde ophørt at arbejde, og en Skrivelse til talrige Leverandører og Haandværkere for at bevæge disse til ikke at sælge Varer til de i Fortegnelsen nævnte Mestre, fandtes at være retsstridigt overfor en af de i Fortegnelsen nævnte Mestre. Erstatning 100 Kr., fastsat af Retten.

U. f. R. 1902, pag. 602: En Viktualiehandler, om hvem det var oplyst, at han til 4 forskellige Personer havde omtalt et Rygte om, at en anden Viktualiehandler havde standset sine Betalinger og lignende, antoges ikke